

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

XXII. De adipiscenda possessione beneficiorum ecclesiasticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](#)

h. e. ut a die mortis probabile sit notitiam ejus ad pontificem venire potuisse eo die, quo libellus Romam venit, idque sub pœna nullatatis. Eadem pœna locum habet, si comperatum fuerit, ante mortem nuntium Romam dimissum fuisse, quod *cursum* vocant *ambitionem*. Concursus plurium ejusdem diei provisionum ab eodem collatore profectarum viat omnes; sed si a diversis collatoribus profectæ sunt, papa legato suo & ordinarius vicario suo generali potior habetur ac præfertur.

- 1) *Le Prêtre cent. 2. c. 73. Brod. ad Louet. B. 10,*
 2) *Ord. 1629. n. 21. declar. 1646. 3) Seff. 24. c. 18.*

C A P. X X I I.
 DE ADIPISCENDA POSSESSIONE
 BENEFICIORUM ECCLE-
 SIASTICORUM.

I.

Provisio-
nes indi-
gent visa, **S**i provisio pontificis Franciam attigit, duorum hominum, qui nobis in curia Romana sunt ab expeditionibus, scriptis testimoniis comprobandum est, solemnni ritu eam confectam esse. Si bulla continetur, bulla fulminanda h. e. ab episcopo vel eo, cui mandata executio, publicanda est. Eodem ritu obtinentur bullæ pro beneficiis consistorialibus, missò Romam de vita moribusque testimonio, ab ordinario scripto. Si provisiones in forma dignum datæ sint sive in bullis, sive in signaturis; ante possessionem opus est adpro-

batione ordinarii, quæ visa vocatur. Ad quam obtinendam subeundum est examen, de qualitatibus personalibus ad officium necessariis, non de tituli validitate¹. Sed manifestum est, in hoc examine rejici non posse, nisi quorum indignitas & inhabilitas in iudicio probari possit. Quod maxime abhorret a dignissimorum electione, antiquis canonibus præscripta.

1) *Sicut. Bles. art. 12. 13. Melodun. art. 14.*

II. QUA de re concilium Tridentinum præser-
veterem electionem, saltem ratione curarum,
instauratum ivit; voluitque, ut darentur in
concursu¹, hoc est, ut, cura vacante, etiam
per resignationem, omnes, qui jus habent
providendi, immo & qui vellent, episcopo
nominarent personas habiles, qui die præsti-
tuto, ad scitis tribus examinatoribus, ex his
eligeret dignissimum. Quod in Francia non
observatur². In curis tamen major rigor in-
ter nos viget, dum ii, qui ad possessionem
properant, antequam ab ordinario probati
sint, veluti *intrusi* jure suo excidunt.

1) *Sess. 25. Ref. c. 18.* 2) *Louet. P. 25.*

III. POSSESSIO arripitur per in-
gressum in ecclesiam, ubi est titulus beneficii,
occupando locum convenientem, veluti *stal-
lum* in choro vel sedem abbatialem. Si qui
sunt, qui ingressum impediunt, sufficit por-
tam ecclesiæ manu tetigisse; si ne hoc quidem
sine periculo liceat, sufficit prospexit turrim
campanariam. Fieri hoc potest per procurā-

R 2

torem, sed mandato speciali instructum. Actus autem debet esse publicus, de quo confidendum instrumentum coram notario & duobus testibus¹. Nulla autem beneficii sine titulo legitima possessio, ut bonorum profanorum, quæ, si nemo repugnet, a primo occupante arripiuntur & præscriptione acquiruntur. Sufficit tamen titulus *apparens*, & sæpe possessio arripitur, titulo nondum comparente, quia in Francia creditur literis agentium Romanensium, quibus significant, provisiones signatas esse, licet in Franciam nondum delatae sint².

1) *Edit. 1550. §. 13.* 2) *Brod. in Louet. V. 2.*

quis ejus
effectus? IV. *POSSESSIO* arrepta statim dat jus agendi ex interdicto, si turbetur; & *annalis possessio* dat jus in possessorio h. e. eum, qui per annum & diem possedit, porro possidere debere, donec in petitorio lis decisa sit: anno enim elapso, nullæ audiuntur amplius querellæ¹. Huic fundamento innititur cancellaria Rom. Triennalis possessor amplius inquietari nequit, ne quidem in petitorio, quia triennalis præscriptio in materiis beneficialibus legitima est, ex decreto *de pacificis*, quod ex concilio Basileensi migravit in pragmaticam & concordatum, peperitque regulam². Ut hos effectus habeat possessio, fundanda est in titulo saltem *colorato* h. e. sine vitio in oculos incurrente, & ab eo dato, qui est in potentia conferendi. Possessio autem debet esse *continuata* in eadem persona, quum non prosit possessio antecessoris: debet esse *quieta*, ut

non interrupta sit judicialiter per litis contestationem, nisi forte adversarius vi majore ab agendo retentus est.

1) *Reg. 35. de annali possessore.*

2) *36. de triennali possessore. Pragm. tit. 7.*

•••••
C A P . X X I I I .
DE UTENDIS BONIS ECCLESIASTICIS,
ET DE REPARATIONIBUS.

I.

BONA ecclesiastica sunt res sacræ, quarum proprietatem nemo habet, administratæ a beneficiariis, qui propterea non proprietarii adpellantur, sed *titulati*. Evidem nostris moribus non nisi Deo rationem reddunt, & in foro humano habentur usufructuarii, qui per tempus ususfructus fructus suos faciunt, laudandi, si fundos sartos tectos servant, neque successoris usumfructum anticipant. Ast in foro conscientiæ bona ecclesiastica pristinam naturam non exuerunt, sed etiamnum sunt vota fidelium, premium peccatorum, patrimonium pauperum ¹. Nec ecclesiasticis personis plus in ea juris, quam apostolis. Nam ad horum exemplum plus sibi arrogare non debent, quam ut ne propriis sumtibus serviant, si nolint, sed altari servientes ex altari lege veteri, ex evangelio, jure novo vivant, & ex præscripto domini, qui dixit: dignus est operator mercede sua ².

Beneficiarii sunt usufructuarii bonorum ecclesiasticorum.

1) *Pomer. vita cont. l. 2. c. 9.*

2) *Luc. X. 7. 1. Cor. IX. XIII. 14.*